

Judi tüdruk julgeste, „olge murreta! minna ollen Juda rahwa laps ja ei sõ mitte sea-libha!“

Üks mees, kelle käest olli warraštud, kaebas sedda kohto, agga ei sanud õigust. Üks kohtomees olli õige ja targa arruga, agga kaks ollid head „Ja“ wenda, kes klasi wina eest õigust andsid. Kui kaebaja kohtust ärra tulli, juhtus üks sõbber temma wasto tulles ja küsis, kuidas luggo jänud ja immetles, et ta õigust ei olle sanud. Kaebaja kostis: „Kuida wiisin ma sadda kohtomehe käest õigust sada?“ — „Sadda kohtomeest?“ küsis sõbber. — „Noh muidogi olli neid umbest sadda“, kostis kaebaja ja ütles: „üks ja kaks nulli (100) on sadda.“

Ühte piddas kohto-kulliks,
Kahte muido tühjak nulliks,
Mis, kui need on numbri ees,
Õiget arro polle sees.

Üks tallomees sowis hea melega teada, kuidas se wiin mekkib, mis moisa herra joob ja pallus toa-poisil, et se piddi mekkida andma. Pois, kes naljakas mees, wiis tallomeest keldrise ja andis õlle-klasi täie poom õlli, üteldes: „Ja

nobbešte, et keddagi ei näaks!“ — Mees wiiskas õlli kurko. — „Noh?“ küsis pois, „mis maggo selle winal on?“ — „Hea muido kül, agga wägga raswane.“

Arst: Kule Andres, kas sinno haige naene on selle woipima ärra sõnud, kuidas minna sedda käsiksin?“

„Si olle!“ kostis mees, „se olli temmale wägga happo, sest wõtsin kätte ja jöin isse ärra: Meie olleme jo üks lu ja libha!“

Abbi-ello armastus.

Andrus: Kuidas käsi käib, Juhhan, kas se on tõssi, et sinno naene Eiso raskeste haige on ja surma olle karta?

Juhhan: Nimmetamatta suur on minno hädda, kui olleks nugga kurfus. Eiso kardab, et ta peab surema; minna kardan — temma saab parremaks!

Ühhel külmal päwal seisis sure-tülki peälil soja ahjo tagga ja soendas omma selga. Teise rüggemendi peälil astus temma ette ja ütles